

i den Form, hvori disse Lovforslag ere vedtagne af Folketinget, med Anmodning om, at de maa blive Landstinget forelagte. Dette sker herved. Eksemplarer ere omdelte.

I 2 Skrivelser af 9. ds. meddeler Finansministeren og Justitsministeren, at de i Folketinget have fremsat: 1) Forslag til Lov om Bemyndigelse for Regeringen til foreløbig at udrede Pensioner og Understøttelser i Anledning af Tronskiftet og 2) Forslag til Lov om Tillægspension til konstitueret Chef for 4de Udskrivningskreds, Oberst C. F. Krøyer.

Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Anlæg og Vedligeholdelse af Spildevandsledninger har i Gaar afgivet Beretning, hvormed Udvalget slutter Sagens Behandling for i Aar. Eksemplarer af Beretningen ere omdelte.

Fra Esbjerg Byraad er fremkommet et Andragende til Regering og Rigsdag om, at det af Folketinget vedtagne Lovforslag om Forandring af Grundlovens § 32 maa blive gennemført i indeværende Rigsdagsamling. Denne Henvendelse vil blive afgiven til det Udvalg, som behandler det nævnte Lovforslag.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1906—07.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 852.)

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 38 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af nogle med forskellige fremmede Regeringer afsluttede

Overenskomster angaaende Trivstigheders Henviisning til Afgørelse ved Voldgift.

(Forslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes til Forhandling.

Matzen: Det er jo en Række Overenskomster angaaende Voldgift, som her foreligge til Behandling, og den af dem, som særlig tiltrækker sig Opmærksomheden og Interessen, er den yngste, som er afsluttet med den kongelige italienske Regering den 16. December 1905. Den antager jeg, vi alle fuldt ud kunne give vor Tilslutning, idet den har virkelig Betydning til at sikre Freden og afværge Muligheden for Krig mellem de to Magter. Den staar for saa vidt paa samme Grundlag som Traktaten med Holland og frembyder endogsaa Forbedringer i Forhold til denne. Som saadanne Forbedringer skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at det her ikke er nødvendigt, at der som Grundlag for Voldgiften skal foreligge en særlig Overenskomst, det saakaldte „Kompromis“, men, for saa vidt de kontraherende ikke have kunnet blive enige om en saadan, kunne de ligefrem gaa til Voldgiftsdomstolen, og Sagen bliver da at paadømme i Henhold til de af hver af Parterne nedlagte Paastande. Man har i det andet Ting fremhævet det ufuldkomne heri, idet det kunde være, den ene Part lod være at nedlægge Paastand, saa kunde Domstolen jo ikke komme til en Paakendelse. Men herved maatte det da forudsættes, at denne Part slet ikke mødte for Voldgiften, thi at møde og saa lade være at nedlægge Paastand vilde dog være en næsten utænkelig Fremgangsmaade. Hvis man her overfor vilde gennemføre Analogien fra den private Proces, at saa kunde Voldgiftsdomstolen paakende Sagen i Henhold til de af den mødende Part fremlagte Breye og Bevisligheder, maa jeg sige, at jeg tror, at det ikke vilde være til nogen Nytte. Thi vi maa være klare paa, at den Stat, der ikke vilde undse sig ved at begaa dette aabenbart grove Traktatbrud ikke at møde for Voldgiftsdomstolen, uagtet den udtrykkelig havde forpligtet sig dertil, vilde heller ikke kunne forventes at undse sig ved at undlade at opfylde Dommen, naar den blev afgiven. Med andre Ord, overfor aabenlyse Traktatbrydere, overfor Stater, som ikke ville holde Tro og Love, kan man naturligvis ikke have Haab om at komme frem ad Rettens Vej. Det, som det gælder om, er derfor om muligt at